

בהיכלו

פרשת ויקרא תשפ"ה

גליון מס
160

// הכל בכספת //

שיש להם נערוון פֿזָה לְדַעַת בְּכָל רֵגַע כַּמָּה בְּדִיּוּק
 הֵם כָּל הַפְּקֻדוֹת וְהַרְבִּיּוֹת שֵׁישׁ לָהֶם בְּבִנְיָן... אָבֵל
 אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֵׁישׁ לָנוּ בְּטוּחַ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּנוּ,
 שׁוּם דְּבוּר שֶׁהוֹצֵאתָ מִפִּיךָ לְהֵשִׁים יִתְבָּרֵךְ לֹא נֶאֱבָד!
 גַּם אִם לֹא רֵאִיתָ יְשׁוּעָה מִיָּד, יְבוֹא הַזְּמַן וְהַכֵּל יִפְתַּח
 וְתֵרְאֶה כַּמָּה שְׂפַע הַכִּנְסֵת בְּבִנְיָן הַתְּפִלוֹת. וּבְנִתִּים,
 רַק אָמוּנָה וְהִתְחַזְּקוּת - כָּל תְּפִלָּה מְקַרְבֶּת אוֹתִי
 יוֹתֵר אֶל הֵשִׁים יִתְבָּרֵךְ,
 וּמְקַרְבֶּת אֶת הַיְשׁוּעָה
 שְׂאֵנִי צְרִיךְ.

// לא תמיד מתגלה

דְּבַר מְעַנֵּן רוֹאִים
 בְּפִתְיַחַת פְּרִשְׁתֵּנוּ - וַיִּקְרָא
 אֶל מֹשֶׁה, מְדוּעַ לֹא כָּתוּב
 בְּפָרוּשׁ מִי קָרָא? גַּם הָא'
 בּוֹיִקְרָא הִיא קִטְנָה, מְדוּעַ?

יְבוֹא הַזְּמַן וְהַכֵּל יִפְתַּח וְתֵרְאֶה
 כַּמָּה שְׂפַע הַכִּנְסֵת בְּבִנְיָן הַתְּפִלוֹת

מִסְבִּירִים הַצְּדִיקִים - הָא' כְּפִדּוּעַ הוּא אֶלּוּפוֹ שֶׁל
 עוֹלָם! - הֵשִׁים יִתְבָּרֵךְ, לֹא תִמְיֵד מִתְּגַלָּה לָנוּ בְּאִפְסָן
 פְּתוּחַ וְגִלּוֹי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֹה, כְּמוֹ כָּאֵן - זֶה
 לֹא בְּפָרוּשׁ, וְגַם הַרְמֵז שֵׁישׁ הוּא מִמֶּשׁ קֶטֶן, אָבֵל דַּע
 לָךְ שֶׁהוּא כָּאֵן, וְהוּא קוֹרָא אֱלֹהִי!

אִם רַק הֵייתָ יוֹדֵעַ אֶת הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁלָּךְ כַּמָּה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ וְחַפֵּץ שֶׁתִּהְיֶה קְרוֹב
 אֵלָיו, כַּמָּה הוּא אוֹהֵב כָּל מְלָה שֶׁאַתָּה מְדַבֵּר אִתּוֹ,
 שֶׁאַתָּה לוֹמֵד אֶת הַתּוֹרָה שְׁלוֹ, הֵייתָ רֵץ בְּכָל כּוּחֶךָ, אִז
 דַּע לָךְ מִפְּסוּק זֶה - אֶפְלוֹ שֶׁזֶה נִרְאֶה בְּמִבְטֵ שְׂטָחִי
 כְּ"וַיִּקְרָא" - שֶׁהַכֵּל רַק מְקַרָּה, תִּזְכָּר שֶׁצְּרִיכֶךָ לְהִשְׁקִיעַ,
 תִּתְבַּוְּנוּ קִצֵּת יוֹתֵר וְתֵרְאֶה שֵׁישׁ פֹּה אֶת אֶלּוּפוֹ שֶׁל
 עוֹלָם, וְהוּא זֶה שְׁקוֹרָא אֱלֹהִי וְצְרִיךְ אוֹתְךָ!

(אשׁי יִשְׂרָאֵל שִׂיחָה בְּיוֹם ד' וַיִּקְרָא תִּשְׁבַּע)

רְגִיל הִיָּה רַבְּנוּ לְסַפֵּר מַעֲצָם גְּדֻלַּת מַעֲלָתוֹ
 וְהַשְׁגָּתוֹ הַגְּבוּהָה הָעֲצוּמָה, וְכָל כְּוָנָתוֹ הֵייתָה
 לְהֵרָאוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ - רָאוּ אֶל מַה אָדָם יִכּוֹל
 לְבוֹא בְּזֶה הָעוֹלָם! (שיחות הר"ן סימן קס"ה), נִעְנֶה שֶׁם
 אֶחָד הַנוֹכַחִים - "מִי יִכּוֹל לְבוֹא לְמִדְרַגְתְּכֶם", הֵרִי
 בְּוֹדָאֵי יֵשׁ לְכֶם נְשִׁמָּה גְבוּהָה מְאֹד!"
 "וַהֲקִפִּיד רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד עַל זֶה!"

טַעוֹת גְּדוֹלָה יֵשׁ בְּעוֹלָם,
 לְחֹשֶׁב שֶׁכָּל הַצְּדִיקִים
 הִגִּיעוּ לְמִדְרַגְתָּם הַנְּשִׁגְבָה
 רַק כִּי הִיָּה לָהֶם נְשִׁמָּה
 גְבוּהָה, "וּבִקְאֻמַּת לֹא כֵן
 הַדְּבָר!" כָּל אֶחָד יִכּוֹל לְבוֹא
 לְכָל הַמִּדְרַגּוֹת הַגְּבוּהוֹת
 בְּיוֹתֵר, זֶה רַק תְּלוֹי כַּמָּה
 הוּא יִגַּע בְּעִבּוּדַת הֵשִׁים
 יִתְבָּרֵךְ.

אָכֵן, רַבְּנוּ נִתְּנוּ לָנוּ
 דְּרָךְ קִלְקָה וְנִעְיָמָה, עֲצוֹת פְּשוּטוֹת שֶׁכָּל אֶחָד יִכּוֹל
 לְקַיֵּם וְלִזְכּוֹת לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אָבֵל צְרִיכִים
 לְהִשְׁקִיעַ! הַמּוֹן תְּפִלוֹת רְצוּנוֹת וְכַסּוּפִים, עִם
 סְבִלְנוֹת עֲצוּמָה וְלֹא לְהִנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ, שׁוּב וְשׁוּב
 לְהִתְפַּלֵּל וְלְבוֹא מִחֻדָּשׁ בְּעִבּוּדַת הֵשִׁים יִתְבָּרֵךְ.

// לא על המקום //

כְּמוֹכֵן שֶׁאִם אָדָם הִיָּה מִיָּד רוֹאֶה אִיךָ תְּפִלוֹתָיו
 פּוֹעֵלוֹת "עַל הַמְּקוֹם", לֹא הִיָּה שׁוּם בַּחִירָה וְנִסְיוֹן,
 הוּא פְּשוּט לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְדַבֵּר אֶל הֵשִׁים יִתְבָּרֵךְ,
 הַתְּפִלָּה הִיא לֹא מְכוּנָה שְׁמִכְנִיסִים מִטְּבַע וְיוֹצֵא
 פַּחִית שְׁתִּיָּה, זֶה דְּבַר שֶׁלְּפַעֲמִים לּוֹקַח זְמַן, עוֹד
 תְּפִלָּה וְעוֹד תְּפִלָּה, אָבֵל הַכֵּל שְׁמוּרִי יֵשׁ אֲנָשִׁים

צַעֲקָה לְבָם אֶל הַ

פַּעַם נִסְעוּ
 אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל, וּבָאוּ
 לְאֶכְסֵנְיָה לְאֶכּוֹל אֶת סַעוּדַת
 הָעֶרֶב. בְּשֻׁעַת הָאֶכִילָה נִתְקַעָה
 עֵצָם בְּגִרְוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל
 מוֹהַרְנ"ת וּפְתַח אֶת פִּיו כְּדָרְךָ
 הַנְּחַנְקִים, נִבְהֵלוּ מְאֹד, וּבְחִסְדֵי
 שְׁמַיִם הִשְׁתַּחֲרָה הָעֵצָם.

אֶחָד כֶּךָ פָּנָה מוֹהַרְנ"ת
 לְמַלְוָה: "הֵרֵאִיתָ שְׁבִשְׁעָה
 שְׁעֵמֶד הָעֵצָם בְּצוּאֵרֵי הֵייתִי
 מִבֵּיט וּמִסְתַּכַּל לְמַעֲלָה, כִּי
 אִין שׁוּם עֵצָה לְשׁוּם דְּבַר רַק
 לְתַלוֹת עֵינָיו לְמָרוֹם, אֶפְלוּ
 בְּשֻׁעָה שְׁאִין יְכוּלִים לְצַעֲקָה,
 עַל כָּל פְּנִים יַעֲשֶׂה אִז מַה
 שְׁבִיכְלָתוֹ."

הַעֲקָר הוּא הַתְּבוּדָּה

אִמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: בְּסַפְרֵי
 רַבְּנוּ ז"ל נִמְצְאוּ אוֹצְרוֹת
 שֶׁל עֲצוֹת יְקָרוֹת וְנִפְלְאוֹת עַל
 כָּל עֵינָן, אֵךְ אִי אֶפְשֵׁר לִזְכּוֹת
 לְקַיְמָן אֶלָּא כְּשֶׁמִּשְׁתַּמְשֵׁים
 בְּעֵצָה הָעֲקָרִית, וְהִיא:
 הַתְּבוּדָּה - לְהִתְפַּלֵּל עַל
 כָּל עֵצָה וְעֵצָה שֶׁנִּזְכַּר לְקַיְמָה
 בְּשִׁלְמוֹת וּבְתִמְיוֹת וּפְשִׁיטוֹת.

שׁוֹתֵב
בְּרִסְלָב
מאת מוהרא"ש ז"ע

נפש יקר! -
קוראים לך!

בעזרת ה' יתברך, יום 1 ערב שבת קודש פרשת ויקרא
ב ניסן התשפ"ג

עשירות וכסף זה טוב?

לכבוד מוהרא"ש נרו יאיר. רציתי לדעת מדוע רבנו מדבר בכמה מקומות בשבח העשירות, ובכמה מקומות אחרים, למשל במעשה מהבעל תפלה, הוא אומר שצריך למאס בממון?

תשובה

בעזרת השם יתברך יום 2 לסדר צו ח ניסן התשע"ג

שלום וברכה אל ... נ"י

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל מפליג מאד מאד בענין העשירות, ואמר (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן ס') שיש שבילי התורה שיש בהם התבוננות גדול מאד שאי אפשר לבוא להתבוננות הזאת כי אם על ידי עשירות, ומי שרוצה להגיע להתבוננות בתורה, צריך לעשירות מפלגת, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות קמז סימן ל"ד) כבוד התורה וכבוד שבת מסגל לעשירות; אם אדם מכבד את התורה ומכבד את השבת, יהיה עשיר גדול מאד, וכן אמר רבנו ז"ל (שם סימן צ"ב) העוסק בתורה

ובצדקה זוכה לעשירות; ועשירות זה דבר גדול מאד, כי על ידי זה נתרחב מוחו ודעתו, ואת העשירות הזו מקבלים ממנו יתברך מתנה, על ידי שמתפללים תמיד אליו יתברך, כי מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יכול לפעול, וכך אמרו חכמינו הקדושים (קדושים פ"ב:) אין עניות מן האמנות, ואין עשירות מן האמנות, אלא למי שהעשר שלו, שצאמר (חגי ב, ח) "לי הכסף ולי הזהב".

תאות ממון שרבנו ז"ל מגנה כל כך ובפרט בהספור של הבעל תפלה (עין ספרי מעשיות מעשה י"ב) זה שאדם עוזב את התורה ואת התפלה ואת המצוות, רק רץ כל היום אחר כסף, וכל הראש

החיים והשלום וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כל אנשי שלומנו היקרים הגרים ביבנאל עיר ברסלב, עיר השמחה, ודי בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

השבת קוראין פרשת ויקרא, והתחלנו ספר שלישי של התורה הקדושה, אחר ספר בראשית שמדבר מכל מעשה בראשית, ואחר ספר שמות שמדבר מכל סדר יציאת מצרים, ועכשו ספר ויקרא, שמכריז ואומר לכל אחד ואחד "נפש יקר! - קוראים לך!" כי כל מעשה בראשית וכל יציאת מצרים הכל בשבילך! שתבין ותשכיל שכל הבריא וכל היציאה ממצרים הכל לקרב אותך אל הקדוש ברוך הוא כדי שתזכה להיות דבוק בו יתברך ולהתענג על נעם זיו השכינה, וזוהי האות א' זעירא (קטנה) המחברת לאותיות ויק"ר, שמלמדת שאלופו של עולם, שהוא הקדוש ברוך הוא, קורא ומכריז לכל נפש יקר מישׂראל, הנה אני כאן, אפלו אם נראה לך כאלו זה בקטנות ובמדה קטנה אבל אם תחפש ותבקש אותי, תמצא אותי בגדול ותזכה לחיות נצחיים, חיי עולם הבא בעולם הזה, לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו.

על כן ראוי לנו להתעורר עכשו בימי ניסן, ימים מיוחדים של התגלות אהבת ה' לישראל, להתקרב אליו יתברך בחבה יתרה, ולהטות אזן לקול הקריאה שהקדוש ברוך הוא קורא אותנו, ועל ידי זה נזכה שתתגלה אלינו השכינה הקדושה, ונראה בישועת ה' בכל ענין.

אחי ורעי היקרים! בואו ותצטרפו בכל לבכם ובכל משלח ידכם במבצע הקדוש של "קמחא דפסחא" כבר רואים מה שפעלו הרצונות והכסופים והתפלות שלכם, לפתח צנורי השפע בסייעתא דשמיא בהרחבה גדולה, ועל כן חזקו ביתר שאת וביתר עז ולהוסיף עוד כהנה וכהנה, כי כפי שאדם מודד כן מודדים לו, וככל שתוסיפו ותרבו להביא עוד תרומות ותורמים ונדבת לב, כן ישפע עליכם בחזרה שפע גדול וקדוש בכפל כפלים, ונזכה כלנו לחוג את החג בשמחה עצומה ובדבקות עלאה.

המאחל לכם שבת שלום ומברך!

ימך משה רבינו זצ"ל

איפה

היית אתה!?

היה מוכן ומסדר מקדם ברגע ושמחה, ולא יגיע לידי לחץ שמביא מחלוקות, אם אין לה את השכל הזה ואתה בא בגלל זה לידי פעם **הרי שהנך כסיל...** למה לא תקדים כל מיני שמירות להזהר מזה? הרי בזה תלוי כל הבית של האדם! כל השבוע חובה להשמר מפעם, ובשבת - תוספת אהבה ופיס!

אשרי הזוכה להשקיע בזה, אין הוא דומה משבת לשבת, הוא מתקדם יותר ויותר, בונה רגע ואהבה עוד ועוד. שלחן שבת שמתנהל ברגע ובשמחה, שרים זמירות ומספרים ספורי צדיקים, זה שלחן שבת! זה החנוכה הכי קדוש וטהור לילדים, זה "לעשות את השבת לדרתם" - למען הילדים, להראות להם את יפי בית יהודי קדוש, ספורים רבים יש על אנשים שעברו מה שעברו, ומה שהחזיק אותם ביהדות הוא מה שזכו לראות בביתם בשבת.

אני שומע הרבה פעמים, שהגבר או האשה מגיעים לשבת עיפים וכו', לכן צריך שכל לדעת את זה, להבין כמה שזה חשוב, שכל המשפחה תשב יחד בזמן הסעודה, לא "קושרים" את הילדים לכסאות, בודאי לא בצעקות חס ושלום, אין דבר כזה, אלא בדבורים טובים: "מתק, מתוקה, יש לי משהו לספר, להראות לכם", אשרי האדם הזוכה להנהיג כזה שלחן שבת.

(מתוך שיעור יום רביעי פרשת ויקהל תשפ"ד)

וידעה פשוטה בשלום בית: **לעולם אל תגיד בקרת על משהו שאשתך עשתה!** האשה טרחה והכינה, ולא יצא בדיוק כמו שרצית, אדם שיש לו שכל מתבונן ומעריך את ההשקעה שהיא כן עשתה ונותן תודה, גם אם אתה לא יכול להכניס לפה, מעשה בחכמה להסתיר זאת, הקצת שכל שיהיה לה לא לומר בקרת אחרי שטרחו בשבילך...

כתוב בתקוני זהר על הפסוק "לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת" - זו האש הבאה מהפכד - הפעם, על זה התורה הקדושה מזהירה אותנו, **שנשמר מאד שלא תהיה לנו שום נגיעה של העברת אש הכעס בבית.**

משהו לא הצליח בדיוק כמו שרצית? הילדים הופכים את הבית? שום דבר לא מסדר כמו שרצית? **עכשו הנסיון שלך,** ולא רק בשבת בעצמה, **כבר בערב שבת,** זמן של מתח בהרבה בתים, הגעת הביתה קדם הדלקת הנרות ואתה רואה את כל זאת, השאלה היא עליך: **איפה היית עד עכשו?...** האשה צריכה לעשות הכל עם הילדים שקופצים? אם אתה בא ולכל הפחות אתה שותק, ניחא... אבל להתחיל בקפידות וצעקות רחמנא לצלן זה כבר גובל בחלול שבת! כדברי הזהר הנ"ל.

שלמה המלך אומר - "כעס בחיק כסילים ינוח", אדם שכועס הוא כסיל, כי הרי לא התחמת היום, יש לה כבר נסיון, אתה יודע מה יקרה, תדאג ותעזר שהכל

שלו איך עושים כסף, והוא משגע לכסף וכו', זו נקראת תאות ממון, עד כדי כך שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו חלק ב' סימן א') שחמור זה נגד תאות ממון, כמו חמור שלא מתבייש לעשות את הצרכים שלו על הרחוב, כך הוא אדם שכל הראש שלו וכל מהותו זה איך משיגים כסף וממון, וזו תאוה שקשה לצאת ממנה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ו חלק א' סימן כ"ג) שתאות ממון זה כמו עבודה זרה ממש, שעושה מהכסף אליל.

ורואים בני אדם שמשתגעים אחר הכסף, כל הראש שלהם איך להוציא מהזולת כסף, וכל מהותם איך יכולים לגנוב ולגזול ולעשות כל מיני ערמומיות העקר להוציא מהזולת כסף, וזה נקראת תאות ממון, ועל אדם כזה אמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה א' סימן י"א) יש לו מנה רוצה מאתים וכו', כי תמיד חסר לו, והוא מספן מאד מאד גדול, כמו שאנחנו רואים במציאות שאלו שנפלו בתוך תאות ממון, פשוט משגעים לגמרי, רצים ומתרוצצים איך להשיג עוד כסף ועוד כסף, וכל הראש זה רק כסף, שזה פשוט מגעיל.

מה שאין כן העשירות דקדשה, על זה אמרו חכמינו הקדושים (שבת כ"ה:) איזהו עשיר כל שיש לו נחת רוח בעשרו, ואמר התנא הקדוש (אבות פרק ד') איזהו עשיר השמח בחלקו, זה נקרא עשירות גדולה מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

בלי לחץ!

// דגש על השמחה

כְּשֶׁמִתְקַרְבִּים לַחַג הַפֶּסַח, צָרִיכִים לָשִׁים בְּיוֹתֵר **דגש על מדת השמחה**, כִּי בְּבָתִּים רַבִּים יֵשׁ לַחֵץ וּמִתַּח מַחְמַת הַנְּקִיאוֹת שְׁעוֹשִׂים לְכַבּוֹד הַחַג, שְׂאֵכֹן מִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים לְטָרַח מְאֹד בְּהַכְנֵת הַבֵּית וּבְהַשְׁרָתוֹ, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד שֶׁבְּבֵית תִּשְׁרַח הַשְּׂמֵחָה, וּכְפִתְגָם הָעוֹלָם: "אָבֵק זֶה לֹא חֲמֵץ, וְהַיְלָדִים הֵם לֹא קֶרְבָּנוֹת!"... אִתָּה רוֹצֵה לְדַקֵּק הֵיטֵב שֶׁיְהִי הַכֹּל נָקִי וּמְצַחֵץ וְכוּ', אֲבָל יַחַד עִם זֹאת **ראיה להשמר מכל מיני לחצים ומתחים וחמרות יתרות**, וְאֲכֹן צָרִיכִים לְנַקוֹת וּלְכַבֵּד אֶת כָּל הַחֲדָרִים, לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲמֵץ שֶׁיֵּשׁ וְכוּ', **אבל לא מתוך לחץ ומתח וכו', אלא שהכל יהיה מתוך שמחה!**

// שמח וכשר

יְדוּע מְנַהֵג הָעוֹלָם בְּיָמֵים אֵלוֹ לְאַחַל אַ כְּשֶׁר'ן פְּרִיילִיכֵן פֶּסַח - "חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה", אֲבָל הֵיז צְדִיקִים שֶׁנִּהְיָ לְאַחַל: "**א פרייליכן כשרון פסח - חג שמח וכשר**", הַקְּדִימוֹ אֶת הַשְּׂמֵחָה לְכִשְׁרוֹת', כִּי מִקְדָּם צְרִיף לְהִיּוֹת "חַג שִׂמְחָה", וְאִם יְהִי חַג "שִׂמְחָה" אֲזִי תִזְכֶּה שֶׁהוּא יְהִי גַם "כְּשֶׁר"... תִּזְכֶּה לְהַכִּין אֶת הַכֹּל בְּכִשְׁרוֹת, בְּלִי מִתַּח, בְּלִי לַחֵץ וּבְלִי צְעָקוֹת וְכוּ', כִּי הַשְּׂמֵחָה מְבִיאָה אֶת הַכִּשְׁרוֹת!

דרכי איש ערב פסח

לשבת סיפור

וְגִזְלוֹן", לֹא מִתַּאִים לָךְ שֶׁלֹּא תַעֲמֹד פֶּתַח בְּנִסְיוֹן הָעֵנִי גַם", בְּדַבָּרִים נְעִימִים שֶׁדָּלוּ לְבוֹא לְבֵית הַמְדָרֵשׁ לְהַתְפַּלל בַּמַּנּוֹן, "יִצְעָקוּ עֲלֵי וַיְבֹז אוֹתִי" אָמַר הַיהוּדִי, "אֵל תִּתְיַחַס, אִתָּה הָרִי יוֹדֵעַ שֶׁטוֹב עֲשִׂיתִי!".

הוּא חֲזָקוֹ וְעוֹדָדוֹ עַד שֶׁהִתְחִיל שׁוֹב לְבוֹא לְבֵית הַמְדָרֵשׁ, שֶׁם הִמְתִּינּוּ לוֹ הַבְּזִיוֹנוֹת, אֲבָל הוּא, פֶּעֶצֶת הַחֲסִיד, שֶׁתֵּק וְלֹא הֵשִׁיב דְּבַר, כִּךָּ לֹאט לֹאט, הִתְעַיְפוּ הַמְבֻזִּים, כְּמָה אֶפְשֶׁר כִּכֶּר לְרַדְף?!.. כִּךָּ חָזַר לַעֲצָמוֹ הַיהוּדִי, וַיִּצָּא מִשְׁבְּרוֹנוֹ, וְלֹא רָק, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה בְּעֶזְרוֹ, שֶׁחָזַר לְמַעֲמָדוֹ הָרִאשׁוֹן וַנְעִשֶׂה אָמִיד שׁוֹב.

עֵנִיּוֹת וְעִשְׂרוֹת תְּלוּי רַק בְּמִנַּח הָאָדָם, כִּי אֲצַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יֵשׁ מִסְפִּיק שְׂפָעָה, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנֵי ז'ל אֹמְרִים (לְקוּטֵי מוֹהֲר'ן, חֶלֶק ב', סִימָן מ): שְׂכֻשֵׁיט לְאָדָם שְׂפָעָה כְּפוּלָה - לֹא חָסַר לוֹ כְּלוּם, חֲזו"ל אֹמְרִים (קַהֲלַת רַבָּה, א, לד): יֵשׁ לוֹ מְנַח רוֹצֵה מֵאֵתִים, כִּי הֵטִבַּע שֶׁל אָדָם הוּא שֶׁתְּמִיד מְרַגֵּשׁ שֶׁחָסַר לוֹ מִשְׁהָה, אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מִסְתַּפֵּל עַל מָה שֵׁיט לוֹ כֵּן - תְּמִיד הוּא מְרַגֵּשׁ עֲשִׂיר, וְאֲזִי הוּא זוֹכֵה לְ"שְׂפָעָה כְּפוּלָה".

חֲזו"ל אֹמְרִים (אָבוֹת פָּרָק ד' מְשֻׁנָּה א): "אֵיזְהוּ עֲשִׂיר הַשְּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ", וְכֵן (בְּנִדְרִים מֵא ע"א): "דָּדָא בִּיהַ כְּלָה בִּיהַ, דְּלָא דָא בִּיהַ מַה בִּיהַ, דַּעַת קִנִּית מַה חֲסֶרְתָּ", אִם יֵשׁ לְאָדָם שְׂכָל - יֵשׁ לוֹ הַכֹּל, לֹא חָסַר לוֹ כְּלוּם, וְאִם אֵין לוֹ שְׂכָל - הוּא אֵינוֹ מְרַצֶּה, חָסַר לוֹ הַרְבֵּה, כְּמוֹ שְׂאֹמְרִים חֲזו"ל (בְּבָא קַמָּא צב ע"א): "בְּתֵר עֵנִיָּא אֲזַלָּא עֵנִיּוֹתָא" - אַחֵר הָעֵנִי הוֹלְקֵת הָעֵנִיּוֹת, עִם הַיְאוּשׁ שֶׁלוֹ וְאִי הַהִסְתַּפְּקוֹת - הוּא מוֹשֵׁף עַל עַצְמוֹ אֶת הָעֵנִיּוֹת, רַחֲמֵנָא לְצַלָּן.

(דְּבוּרֵי מוֹהֲרָא"ש דְּבָרִים תִּשְׁע"ב)

עניות ובזיונות

סֵפֶר הַרְב הַחֲסִיד רַבִּי ל׳וֹ יִצְחָק בְּנֵדֶר זצ"ל: בְּאוֹמֵן הַתְּגוּרָר יְהוּדִי אָמִיד וְעַל אֲמָצְעִים, בְּטוֹב לְבוֹ עֲשֶׂה הֶסֶם עִם בְּעִלֵי הַחֲנוּיוֹת, הַמַּכְלֵת, הַדְּגִים וְהַבְּשֵׁר וְהַמַּאֲפִיָּה, שִׁיתְּנוּ לְעֵנֵי הָעִיר לְקִנּוֹת שְׂפָעָה קְדֹשׁ לְכַבּוֹד שַׁבַּת קְדֹשׁ עַל יְדֵי פֶתַק שֶׁהוּא יִתֵּן לָהֶם לְמִסֵּר. אִף אֲחַד לֹא יָדַע מֵהֵיכֵן הוּא מְמַמֵּן זֹאת, חֲשֻׁבוּ שֶׁהוּא גַבְאֵי צְדָקָה הַמְגַיֵּס מֵהַצְּבוּר אֶת הַכֶּסֶפִּים.

וַיְהִי הַיּוֹם, וְהַגְּלָגֶל הִסְתַּבֵּב לוֹ, הוּא יָרַד מֵעִשְׂרוֹתָיו וְלֹא הָיָה לוֹ יוֹתֵר לַתַּת, כְּמוֹכֵן - כְּשֶׁהִגִּיעוּ הָעֵנִיּוֹת לַקַּחַת מֵהַחֲנוּיוֹת כְּמִנְהַגָם, סָרְבוּ הַמּוֹכְרִים לַתַּת, אֶת אֲכֻזְבַּתְּם הוֹצִיאוּ עַל רֵאשׁוֹ שֶׁל הָעֲשִׂיר לְשַׁעֲבֵר, וְהַחֲלוּ לְקַרְא לוֹ כְּבִנְיָי גְּנָאֵי: "גְּנָב! גְּזָלוֹ! אִתָּה שׁוֹמֵר לַעֲצָמָךְ אֶת כֶּסֶפֵי הַצְּדָקָה!"

לֹא עָזְרוּ תַחֲנוּנָיו וְהַסְבְּרָיו שֶׁנָּתַן זֹאת מִכִּיסוֹ וְכַעַת אֵין בִּיכְלָתוֹ לְעֹזֵר... וְהָנָה מְגֻרָשִׁים אוֹתוֹ מִבֵּית מְדָרֵשׁ אֲחַד, וּבְבֵית הַמְדָרֵשׁ הַשֵּׁנִי כִכֶּר לֹא נוֹתְנִים לוֹ בְּכָל הַלְּפָנִים...

עֲצָבוֹת נוֹרָאָה וַיְאוּשׁ נִפְלוּ עֲלָיו, הָרִי הוּא הָיָה זֶה שֶׁתְּמִיד עֹזֵר מִכִּיסוֹ הַפְּרִטִי לְכֵלָם, וְכַעַת, לֹא רַק שְׂאָבַד אֶת כָּל מְמוֹנוֹ, אֲלָא גַם מִקְבַּל בְּזִיוֹנוֹת נוֹרָאִים כְּאֵלוֹ?! הוּא לֹא יִצָּא יוֹתֵר מִפֶּתַח בֵּיתוֹ, שְׂכַב בְּמִטָּתוֹ כָּל הַיּוֹם בְּדַבְּקָאוֹן כְּבָד.

הַבְּזִיוֹנוֹת לֹא פִסְקוּ, כְּפוּנֵי הַטּוֹבָה הַמְשִׁיכוֹ לְבוֹא לְדַפֵּק עַל חֲלוֹנוֹתָיו בְּקִרְיָאוֹת הַגְּנָאֵי וְצְעָקוֹת.

יוֹם אֲחַד, נִכְנַס אֲצֻלוֹ יְהוּדִי, מְאַנְשֵׁי שְׁלוּמְנוֹ חֲסִידֵי בְרַסְלָב, וְהַחַל לְחַזְקוֹ: "הָרִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִסֶּה אוֹתָךְ בְּעִשְׂרוֹת גְּדוּלָּה... פְּזַרְתָּ מִמְּמוֹנְךָ וְלֹא שְׂכַחְתָּ אֶת אַחִיךָ, הָרִי שֶׁבְּנִסְיוֹן הָעֲשִׂיר עִמְדָתָּ בְּהַצְּלָחָה לְגַמְרֵי... פֶּעֶת מְנַסֶּה אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם עֵנִיּוֹת, לְרָאוֹת הָאֵיךְ תַּחֲזִיק מֵעַמּוֹד, וְלֹא רַק, לְזֶה הוֹסִיף לָךְ גַּם שְׂצוּעִיקִים עֲלֶיךָ גְּנָב,

077.2233.223
 845.510.6314
 בארה"ב: 845.510.6314
 שיחות נפלאות מאת מורינו הרב"צ ר' יצחק לעזריה שליט"א

אחי חזקוני

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: BRESLEV.SHELY@gmail.com